

Ք Ա Ռ Ե Ա Կ Ն Ե Ր

1.

Հայաստանի հողին համար վրնարեցին շատ սուղ գին,
Տըլին արցունք, Տըլին արիւն՝ անգին հոյզը մեր կեանքին.
Անոր դիմաց կը լուի չեն գար ոչ արծաթը, ոչ ոսկին.
Մեր գոյութեան խարխիւն է ան, պատճառները մեր փառքին:

2.

Շինել կ'ուզես բոյն մը քեզի, մի՛ փանդեր բոյնն ուրիշին,
Կերել կ'ուզես տուն մը քեզի, մի՛ արեր տունն ուրիշին.
Տուներ շինուած անէծքի տակ՝ կը կործանին չարաչար,
Օրհնութիւնով դրուած հիմեր՝ կը դիմանան դարէդար:

3.

Համբերութեամբ դառն ազոխը կ'ըլլայ խաղող ֆաղցրահամ,
Տերեւները բուրի ծառին՝ կը վերածուին մշտափ.
Ժամանակն է հակադէպը ամէն տեսակ վրնասի,
Այն կը բուծէ ամէնավատ, դառնակսկիծ վերին անգամ:

4.

Որքան խոր է վերքը սրտիդ՝ նոյնքան կ'ըլլայ երգդ յուզիչ,
Որչափ մեծ է վիշտն հոգիիդ՝ նոյնչափ սաղոյ ալ տրտմանով.
Մի՛ անիծեր սիրքդ խոցող անգութ լեզուն կամ գրքիչ,
Երգի փոխէ վերքդ թափուն՝ ռի հանելէն տալով խոյս:

5.

Ապահով չէ՛ շէնքը շինուած հողին վրայ օտարի,
Օտարները կ'ընդունին քեզ, այո, փանի մը տարի.
Օր մը կու գայ ժամը ճիշտը, կը գցաս ցաւը զոյնով,
Թէ՛ շինուածը, թէ՛ շինողը, երբ կեր կ'ըլլան օտարի:

6.

Փորձուածը կրկին փորձել յիմարութիւն է, կ'ըսեն,
Յիմարութիւն է, լաւ գիտեն, բայց չեն դադարի փորձել.
Մարդն այսպէս է, կ'ուզէ շահիլ, կ'ուզէ ըլլալ միշտ յաղթող,
Իմաստութեամբ չեղաւ կ'ըսէ, յիմարութեամբ ըլլայ բող:

Ծ Ո Վ Ա Կ Ա Ն